

Tota persona té en el seu interior, de manera connatural, anhels de plenitud, anhels de realització plena. L'artista és aquell que sap expressar aquests anhels amb les obres que realitza sigui en forma de pintura, escultura, literatura, música, arquitectura, etcètera, i ho fa procurant la plenificació d'allò sobre el que actua, siguin colors, fusta, pedra, paraules, sons, espais. Reconèixer la bellesa que alguna obra o realitat conté suposa la confluència entre aquell anhel de plenitud que aniu en tota persona i la plenitud ja existent en l'obra o realitat de que es tracta. Tota la creació, com a obra i expressió de Déu suprem artista, està cridada a la plenificació... Tota la creació ha de ser plenificada, tota la creació tendeix a la bellesa.

L'home, imatge de Déu creador, pot provocar bellesa perquè pot portar les seves creacions cap a la plenitud que els hi pertoca, donant lloc a l'obra d'art i la bellesa. L'acció creadora que procura la bellesa, és un "donar" allò propi (anhel de plenitud o plenitud) a l'objecte, sobre el que es treballa.

El donar, en especial el donar bellesa, comporta l'experiència de fer el que "s'ha de fer" respecte a l'anhel connatural de la persona i aquesta experiència comporta: goig..., alegria..., ser un mateix..., arribar a casa..., en definitiva fer la voluntat de Déu en la creació, que és plenificar-la en bellesa, bé i bondat... és donar realitat al Regne de Déu, el Regne de l'Amor... Amor creador de Déu pel qual es dona, ja per creació, l'anhel de plenitud pròpia i aliena...

L'home pot actuar, com a mans que perllonguin l'acció de Déu creadora, el que és art i bellesa, portant cap a la plenificació allò sobre l'objecte on actua. L'objecte de la creació més important és la persona; la seva pròpia plenificació (educació) és l'obra d'art més important; la total plenificació de la persona és el que en diem santedat, que és la màxima obra d'art.

Tota persona pot fer de la seva vida una obra d'art, percebre la bellesa que l'envolta i viure en alegria. Però això no és fàcil. Ens cal purificar la nostra mirada. Sols així veurem l'autèntica bellesa. Veurem més. Entendrem més; estarem més alegres. Purificar la nostra mirada es desfer-nos d'impureses, d'errors, d'egos que es superposen a l'ésser essencial de l'home creat per Déu a la seva imatge.

A més senzillesa, humilitat i netedat de cor (és a dir, a més santedat) més capacitat perceptiva. Més capacitat de veure, entendre i gaudir de la immensa bellesa del món. Més capacitat d'estar autènticament alegres... "Feliços els nets de cor, perquè veuran Déu" (Mt 5, 8)..., i el veuran en tota la realitat. Si maldem amb sinceritat per ser senzills, servicials i nets de cor, ja ho tenim tot: veurem i coneixerem la Veritat. Veurem i reconeixerem la Bellesa arreü. Descobrirem l'Alegria de la Bellesa. Estarem alegres. La gran pregunta que fa Jesús al cec Bartimeu, i la sincera resposta d'aquest cec de naixement ho indiquen. Al capdavall, tots estem una mica cecs... Li diu Jesús: "Què vols

que faci per tu, Bartimeu?". I ell li respon: "Mestre, que pugui veure" (Mc 10, 46-52). Des de la nova mirada que neix de la netedat del cor podrem veure la realitat de manera nova; és el cas de Santa Tereseta de l'infant Jesús, qui com ens diu Jacques Philippe en el seu llibre "Llibertat interior", tot i viure en un món humanament molt reduït i insignificant fins a la seva mort: un petit Carmel província d'arquitectura vulgar, amb un petitíssim jardí, una petita comunitat formada per religioses d'educació, cultura i costums molt limitades... quan hom llegeix les seves descripcions, en els "Manuscrits autobiogràfics" veu que estan plenes de bellesa, i mai dona la impressió d'haver viscut de forma limitada i estreta. Teresa viu immersa en grans horitzons: els de la misericòrdia infinita de Déu. Se sent com una reina amb el món als seus peus, perquè tot ho pot aconseguir de Déu i, a través de l'amor, arribar a qualsevol punt de l'univers...

Parla, entre d'altres, d'horitzons sense fi; d'immensos desigs; d'oceans de gràcies; d'abismes d'amor; de torrents de misericòrdia... Per què, el món de Teresa, humanament tan petit i tan pobre, produeix aquesta impressió d'amplitud i de bellesa? Molt senzill: Teresa és senzilla i estima intensament. Està amarada d'amor a Déu i de caritat cap a les seves germanes del convent. I l'amor tot ho transforma i dona un toc d'infinitud a les coses més vulgars i insignificants; les fa belles i agradables. Dit en paraules nostres: les plenifica.

La Mañana

Edita: **HOLDER SOLUTIONS SL** | NOVA ADREÇA: Príncep de Viana, 27-29. 25004 Lleida
Ap. Correos 11 / 25080. Tel. 973 001 140. Fax Redacció 973 001 149
Fax Administración y Publicidad 973 001 148
cartes@lamanyana.cat | www.lamanyana.cat



PRESIDENT-EDITOR: Jordi Solana Aguilera | **DIRECTOR:** Francesc Guillaumet Pijuan |
SUBDIRECTOR i LAMAÑANA 2.0: Xavier Manau Encontra |
REDACTORS EN CAP: Sergi Martí Masip, Laia Riverola Pereira, Diego Aránega Pérez,
Andrés Rodríguez García | **ESPORTS:** Albert Escuer Vilella |
TANCAMENT: Jaume Lafuerza del Cerro | **FOTOGRAFIA:** Tony Alcántara López |
EDICIÓ: Xavier Ortiz Carrera | **ADMINISTRACIÓ:** Xus Manzano Ariza